

— να υποχρεώσει το Συμβούλιο να καταβάλει συμβολική αποζημίωση ενός Ecu προς ικανοποίηση της βλάβης που υπέστη η προσφεύγουσα και να το καταδικάσει στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα, καλλιτέχνης η οποία έλαβε μέρος στον διαγωνισμό που διοργάνωσε το Συμβούλιο για να «συλλέξει προσφορές για έργα τέχνης που μπορούν να ενταχθούν αρμονικά στο νέο υπό κατασκευή κτίριο του Συμβουλίου στις Βρυξέλλες», βάλλει κατά του τρόπου διοργάνωσης του διαγωνισμού αυτού.

Συναφώς θεωρεί ότι η επιτροπή επιλογής ενήργησε κατά παράβαση του κανονισμού του εν λόγω διαγωνισμού, αναθέτοντας σε κάθε εθνική ομάδα εργασίας την επιλογή των καλλιτεχνών που είναι εγκατεστημένοι στο έδαφος του κάθε κράτους μέλους, χωρίς να έχει πρόσβαση στους φακέλους των υποψηφίων που είναι εγκατεστημένοι στα άλλα κράτη μέλη, καθορίζοντας μάλιστα αυθαίρετως σε τρεις τον αριθμό των καλλιτεχνών προς προεπιλογή από κάθε κράτος μέλος.

Επιπλέον, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι είναι παράνομη η απόφαση της επιτροπής αυτής περί αποκλεισμού της όταν δεκατέσσερα από τα δεκαπέντε μέλη της δεν προέβησαν σε εξέταση της υποψηφιότητάς της.

Με τον τρόπο αυτό η ως άνω επιτροπή ενήργησε χωρίς να τηρεί τα στοιχειώδη αιτιώμενα ενός διαγωνισμού, ο οποίος προϋποθέτει ουσιαστική συγκριτική εξέταση της κάθε υποψηφιότητας και τη σύνταξη πίνακα επιτυχόντων, στον οποίο οι εν λόγω υποψήφιοι να κατατάσσονται ανάλογα με τα προσόντα τους.

Προσφυγή-αγωγή της Beatriz Sánchez Mateo κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 18 Μαρτίου 1994

(Υπόθεση T-110/94)

(94/C 120/59)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Η Beatriz Sánchez Mateo, εκπροσωπούμενη από τους Antonio Creus και Ramón García-Gallardo, δικηγόρους, αντιστοίχως, Βαρκελώνης και Βουργος, άσκησε, στις 18 Μαρτίου 1994, ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή-αγωγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τη σιωπηρή απορριπτική απόφαση της Επιτροπής, η οποία προέκυψε από τη μη απάντηση στη διοικητική ένσταση που η Beatriz Sánchez είχε υποβάλει, στις 20 Αυγούστου 1993, δυνάμει του άρθρου 90 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως,
- να αναγνωρίσει ότι η Beatriz Sánchez δικαιούται να απαιτήσει από την Επιτροπή, όπως και το ζητεί, μηνιαίες μεταφορές στον λογαριασμό της στεγαστικού ταμειυτηρίου σε δανικές κορόνες ίσες προς το 35 % των καθαρών μηνιαίων αποδοχών της, και τούτο με αναδρομική ισχύ,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στην καταβολή των εξής ποσών:

— 119 098 DKR (εκατόν δεκαεννιά χιλιάδες ενενήντα οκτώ δανικές κορόνες), έναντι μη ληφθέντων από τον Νοέμβριο του 1992 ποσών,

— επικουρικώς 114 421 FB (εκατόν δεκατέσσερις χιλιάδες τετρακόσια είκοσι ένα βελγικά φράγκα), τα οποία αποτελούν το ισοδύναμο, σε βελγικά φράγκα, του μη ληφθέντος ποσού σε δανικές κορόνες κατ' εφαρμογή του αντιστοιχού διορθωτικού συντελεστή αψής στιγμής η Επιτροπή έπρεπε να έχει λάβει το ποσό των μεταφορών στον λογαριασμό στεγαστικού ταμειυτηρίου της Beatriz Sánchez σε δανικές κορόνες,

— κεφαλοποιημένων τόκων προς 8 % για τα μη ληφθέντα έναντι τόκων υπερημερίας ποσά.

Τα ανωτέρω ποσά πρέπει να προσαρμοστούν κατά τον χρόνο εκδόσεως της αποφάσεως του Πρωτοδικείου,

— να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει νομίμους τόκους από την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως του Πρωτοδικείου, εφόσον με αυτή θα έχουν γίνει δεκτά τα αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας, και μέχρι τον χρόνο της οριστικής εκ μέρους της Επιτροπής καταβολής των ζητούμενων ποσών,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα, η οποία είναι μόνιμος υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, αμφισβητεί την απόρριψη, αφενός, της αιτήσεώς της για μεταφορά και, αφετέρου, της μεταγενέστερης αιτήσεώς της για αύξηση μέρους των καθαρών μηνιαίων αποδοχών της σε λογαριασμό για δανειοδότηση κατασκευής κατοικίας σε δανικές κορόνες.

Συναφώς, υπενθυμίζει ότι οι δύο ανωτέρω αιτήσεις υποβλήθηκαν όχι μόνο πριν από τη θέση σε ισχύ της εσωτερικής οδηγίας της 31ης Ιουλίου 1993 για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού για τις μεταφορές, αλλά και πριν από την ημερομηνία κατά την οποία η Επιτροπή αποφάσισε την προσωρινή αναστολή των μεταφορών αυτών.

Αφενός, υποστηρίζει ότι παραβιάστηκαν οι αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσεύνης, δοθέντος ότι, κατ' αυτήν, η κατάσταση της δεν διαφέρει από αυτήν των προσφυγόντων στην υπόθεση T-48/93, των οποίων, ωστόσο, η Επιτροπή διασφάλισε τα δικαιώματα καθορίζοντας μεταβατική περίοδο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1997. Αφετέρου, οι εν λόγω μεταφορές είναι, βεβαίως, σύμφωνες με τη νομοθεσία που διέπει την κοινοτική δημόσια διοίκηση, συγκεκριμένα το άρθρο 17 του παραρτήματος VII του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως καθώς και τον κανονισμό της Επιτροπής για τον καθορισμό των λεπτομερειών που αφορούν τη μεταφορά μέρους των αποδοχών των υπαλλήλων.

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα φρονεί επίσης ότι η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωσή της αρωγής προς τους υπαλλήλους, υποχρέωση η οποία έχει καθιερωθεί με το τρίτο εδάφιο του άρθρου 24 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, κατά το μέτρο που οι επίμαχες μεταφορές αποτελούν μέρος του μισθού της.

Τέλος, θεωρεί ότι υπήρξε παράβαση του δευτέρου εδαφίου του άρθρου 25 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, δοθέντος ότι η επίδικη απόφαση της Επιτροπής παραβιάζει την αρχή κατά την οποία όλες οι κοινοτικές πράξεις πρέπει να είναι αιτιολογημένες.

Προσφυγή-αγωγή του Giovanni Ouzounoff Popoff κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 18 Μαρτίου 1994

(Υπόθεση T-111/94)

(94/C 120/60)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Ο Giovanni Ouzounoff Popoff, εκπροσωπούμενος από τους Antonio Creus και Ramón García-Gallardo, δικηγόρους, αντιστοίχως, Βαρκελώνης και Βουργος, άσκησε, στις 18 Μαρτίου 1994, ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή-αγωγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τη σιωπηρή απορριπτική απόφαση της Επιτροπής, η οποία προέκυψε από τη μη αλάντση στη διοικητική ένσταση που Giovanni Ouzounoff είχε υποβάλει, στις 20 Αυγούστου 1993, δυνάμει του άρθρου 90 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως,
- να αναγνωρίσει ότι ο Giovanni Ouzounoff δικαιούται να απαιτήσει από την Επιτροπή, όπως και το ζητεί, μηνιαίες μεταφορές στον λογαριασμό του στεγαστικού ταμειυτηρίου σε δανικές κορόνες ίσες προς το 35 % των καθαρών μηνιαίων αποδοχών της, και τούτο με αναδρομική ισχύ,
- να υποχρεώσει την Επιτροπή στην καταβολή των εξής ποσών:

- 216 228 DKR (διακόσιες δεκαέξι χιλιάδες διακόσιες είκοσι οκτώ δανικές κορόνες), έναντι μη ληφθέντων από τον Νοέμβριο του 1992 ποσών,

- επικουρικός 207 257 FB (διακόσιες επτά χιλιάδες διακόσια πενήντα επτά βελγικά φράγκα), τα οποία αποτελούν το ισοδύναμο, σε βελγικά φράγκα, του μη ληφθέντος ποσού σε δανικές κορόνες κατ' εφαρμογή του αντίστοιχου διορθωτικού συντελεστή αφής στιγμής η Επιτροπή έπρεπε να έχει λάβει το ποσό των μεταφορών στον λογαριασμό στεγαστικού ταμειυτηρίου του Giovanni Ouzounoff σε δανικές κορόνες,

- κεφαλοποιημένων τόκων προς 8 % για τα μη ληφθέντα έναντι τόκων υπερημερίας ποσά.

Τα ανωτέρω ποσά πρέπει να προσαρμοστούν κατά τον χρόνο εκδόσεως της αποφάσεως του Πρωτοδικείου,

- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει νομίμους τόκους από την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως του Πρωτοδικείου, εφόσον με αυτή θα έχουν γίνει δεκτά τα αιτήματα της προσφεύγοντος-ενάγοντος, και μέχρι τον χρόνο της οριστικής εκ μέρους της Επιτροπής καταβολής των ζητούμενων ποσών,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων αμφισβητεί την απόρριψη των αιτήσεών του για αύξηση του ποσού των μεταφορών μέρους των καθαρών μηνιαίων αποδοχών του σε λογαριασμό στεγαστικού ταμειυτηρίου σε δανικές κορόνες.

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι όμοια με αυτά της υποθέσεως T-110/94.